

hurtigt med at få sundhedsforsikringer i år, så når der er gået et års tid, er jeg da sikker på, at man bør gå ind og se på, hvor meget det har hjulpet; og om det har hjulpet. For jeg er da heller ikke bleg for at sige, at vi skal have evalueret nogle af de ting, vi sætter i gang. Vi skal heller ikke være blege for at indrømme det, hvis vi mener, at der er noget, der har bevæget sig en anden vej end forudsat. Det er helt sikkert.

Med hensyn til de penge, der går fra det offentlige til det private, vil jeg sige, som jeg sagde i min ordførertale, at det ikke er betingelsesløst, at det er det offentlige. Det, der er betingelsesløst, er, at vi har patienterne i centrum, og at det er dem, der bliver behandlet. Det vil sige, at hvis ikke det offentlige har kapacitet, køber vi den hos det private.

Kl. 11:46

Formanden:

Fru Karen J. Klint.

Kl. 11:46

Karen J. Klint (S):

Jeg vil igen starte med at tale om effekten af sundhedsforsikringerne. For det er vigtigt, at vi forholder os til, at de statistikker jo så skal laves og opstilles, mens tid er, for ellers har vi ikke noget grundlag at sammenligne på. Men sygedage bliver jo talt, og når man allerede praler med, at det hjælper noget, troede jeg faktisk, at man så også havde et regnestykke, der kunne bruges til sammenligning.

Tilbage til det andet med pengene, altså de 18 mia. kr. til det offentlige sundhedsvæsen, hvorfra måske en tredjedel så er gået til det private. Det er jo derfor, vi forfølger prisdannelsen på det private. For selv om man på de private klinikker skal betale moms og vi ikke helt kan sammenligne priserne, kunne man i hvert fald helt klart gå efter alle de priser, der ligger mere end 25 pct. over, for så er der hentet en gevinst ud over momsen. Det ville jo være nemt at forfølge dette, så jeg vil spørge, om Dansk Folkeparti er med på det.

Det sidste spørgsmål, jeg kan nå at stille, er, om Dansk Folkeparti vil være med til at se på pligten til at modtage patienter, for det offentlige kan jo ikke sige nej til en patient, der står i køen, men det kan privathospitalerne: De kan jo grovsortere og endog også fintsortere i patienterne.

Kl. 11:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:47

Liselott Blixt (DF):

For at tage det sidste først vil jeg sige, at pligten til at modtage patienter ville da være interessant at kigge på. Jeg vil da godt være med til, at vi ser på, hvordan man kunne lave de ordninger. Jeg mener da også helt klart, at vi, når vi kigger på det private, hele tiden skal være opmærksom på, hvad vi kan lægge ind, og hvad de private skal forpligte sig til, ligesom vi tidligere har taget hul på, at de skulle være med til at uddanne og andet i den retning.

Ja, nu er jeg nok lige hoppet af pinden, var det noget med prisdannelsen?

Kl. 11:48

Formanden:

Det kommer måske senere i debatten. I hvert fald er der ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til fru Liselott Blixt. Den næste ordfører er hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:48

(Ordfører):**Jonas Dahl (SF):**

Jeg vil da også godt indledningsvis kvittere for, at vi overhovedet får den her debat.

Der er opstået en skævvridning af det danske sundhedssystem. I de seneste 5 år er antallet af behandlinger på de private sygehuse vokset betragteligt, således at det fra at være tilbud til de få på et enkelt sygehus eller to i Danmark nu er blevet en del af det helt almindelige behandlingstilbud i det danske samfund.

I SF tør vi godt sige, at regeringen har forkælet de private sygehuse og givet dem nogle kæmpemæssige fordele i forhold til de offentlige sygehuse. Til gengæld kan vi i SF måske have lidt svært ved at forstå, hvordan det kan harmonere med en god borgerlig tankegang om det at sikre fri og lige konkurrence. Men lad os sige det på en pæn måde: Hvis vi i SF skal være de sidste, der kæmper for fri og lige konkurrence, gør vi det såmænd gerne.

I SF har vi også længe ment, at tiden er moden til, at man stiller sig selv det spørgsmål, om den private sundhedssektor ikke er ved at have nået en passende størrelse og derfor måske godt kunne leve med nogle lidt mindre favorable vilkår, end den har lige nu. Men når ministeren for sundhed og forebyggelse selv er ude at så tvivl om det offentlige sundhedsvæsen ved at melde ud, at det ikke er afgørende, om de private hospitaler udgør 2 pct. eller 50 pct., er det måske nok så meget på sin plads, at vi får den her debat om privatiseringen af sundhedsvæsenet. Vi